

[Bay.]

vejen til det, vi vil, det skal jeg indrømme, vi er et nyt parti, og det kan ikke undgås, at vi har begået fejl undervejs, det skal jeg være den første til at erkende at vi har. Men målet: at frigøre arbejderstanden for disse vældige byrder, som først og fremmest socialdemokratiet har væltet over på den, det svigter vi ikke, og det har vi stadig væk i sinde at kæmpe for, uanset om socialdemokratiet vil bekæmpe os eller ej. Heldigvis kan arbejderne stemme, som det passer dem, når de er kommet inden for klædet. Nok så meget kniber det vist med at få dem frit frem i lyset, og det skyldes alene, at man frygter tillidsmænd og fagforeningspression, hvis man toner rent flag. Men jeg skal gerne herfra sige, at denne begrundelse er fuldstændig overflødig, for jeg har simpelt hen aldrig været udsat for forfølgelse, tværtimod. Fagforeningen i Esbjerg er naturligvis ikke helt enig med mig i alle ting, men den har ikke på noget punkt forfulgt mig, og derfor vil jeg gerne herfra kalde arbejderne frem, så de kan være med til at bekæmpe det socialdemokrati, der har svigtet sin opgave over for arbejderne.

Til slut vil jeg gerne nævne busstrejken. Jeg skal ikke et øjeblik blande mig i, om de 400s strejke er lovlig eller ulovlig. Det, jeg gerne vil blande mig i, er det, der er forkert: der må kunne findes veje til at forhindre dem i at forbinde 26 andre arbejdere i denne by i at udføre det arbejde, de gerne vil udføre, men ikke må få lov til at udføre for de ca. 400. Der må findes en vej, og det er derfor, jeg opfordrer til at stemme for den af hr. Glensgård foreslåede motiverede dagsorden. Det kan ikke være rigtigt, at titusinder og atter titusinder af arbejdere skal lide under, at 400 arbejdere ikke kan nøjes med at strejke for at fremme deres egne interesser, men også vil hindre andre i at udføre deres arbejde. En stor gruppe, der ikke kan, ikke vil og ikke må strejke, har de forhindret i at komme i arbejde, og det er det, dagsordenen opfordrer statsministeren til at bruge de midler, han har, til at forhindre.

Kurt Hansen (VS):

Det var lige pludselig helt nye toner, vi hørte fra fremskridtspartiet, når det gjaldt holdningen til fagforeningen. Vi har jo for 1½-2 måneder siden netop behandlet et for-

slag, som i al sin enkelhed gik ud på at splitte arbejdernes faglige organisationer op, men det, der var hensigten med det forslag, var måske mere at bekæmpe socialdemokratiet. All right, det kan I godt gøre, men lad være at gøre det gennem at splitte de faglige organisationer op, de skal nok blive brugt til noget andet — i hvert fald mange af dem — end til at føre renlivet socialdemokratisk politik. Men jeg vil godt have at vide, om baggrunden for, at man stillede et sådant forslag, som man gjorde, var at bekæmpe socialdemokratiet alene, for arbejderklassen omfatter trods alt mere, end hvad socialdemokratiet favner.

Den krise, vi står midt i, er ikke, som vi har hørt fra mange ordførere her, noget enestående for Danmark, det er ikke noget, der bare kommer strømmende til os fra månen, eller hvor det er, man søger at lægge det ud fra visse sider her. Krisen er noget, der er slået igennem i hele den kapitalistiske verden. Arbejdsløsheden stiger og stiger simpelt hen, ikke bare i Danmark, ikke bare i Vesteuropa, men også i Nordamerika og i Japan, simpelt hen over hele den kapitalistiske verden. Det er ikke bare et udtryk for en forfejlet parlamentarisk politik, men simpelt hen for, at hele det kapitalistiske verdenssystem ryster i bund og grund.

Den tidligere venstregerings sociale politik har selvfølgelig ikke gjort tingene bedre. Meget af den lovgivning, som man kan sige venstregeringen var eksponent for, virkede forstærkende på krisen, den udbyggede krisen. Men det er ikke, fordi der ikke kom de rigtige initiativer, at vi fik den meget, meget store arbejdsløshed. Den kunne måske til en vis grad være formindsket, men det var ikke, som hr. Kjeld Olesen påpegede det, fordi der manglede konkrete initiativer, at vi fik den meget høje arbejdsløshedsprocent, som vi står med i dag; det blev jo simpelt hen fra hr. Kjeld Olesens side kørt frem i den bedste propagandastil. Det er altid meget nemt i en situation med 150.000 arbejdsløse at sige: det var ikke os, det var venstregeringen.

De initiativer, der er kommet fra den nuværende regering, går jo i alt væsentligt ud på at støtte kapitalejerne, bl. a. igennem de forskellige fonde, som man søger at oprette, og som man søger at hæfte nogle forskellige etiketter på. Nogle går til fiskeriet, andre